

Млады Хорѣгвоносець достигна,
 Весело войводѣ поздрави
 Въсть добръ и радостотвориѣ
 С' слово възтъргно онъ му прибави.

„Добра ти стига нашъ войводо!
 Се добръ е' божъ помощъ с' исправи!
 Чѣка дружина наша на бърдо
 Кажды урѣженъ тамо е' управи.

„В' Бѣльградскѣ кто горѣ е' извишава
 Близо при черноморекій входъ
 Въспоръ кое Гъркъ назовава;
 Мѣсто пріятно за нашъ изходъ.

„Кто днешни Гърцы пѣвцы нѣхтъ
 С' гупо смѣшливо въображенъе
 Гордо привзѣтіе сьнухтъ
 Разходки е' златубузданы конъе!

„Българеко тѣ до Дунавъ себѣхтъ!
 Старъ Констандиновъ прѣстолъ преславны
 Гърцы легк' умни си бълнухтъ!
 Дали нѣще имъ то поприсѣдни!“ (4)

Трезвенно войвода правъ стана
 Хорѣгвонохца е' радость си приѣ
 Отъ сьрдца му любовно отвърна
 „Срящѣ добръ да тебѣ Богъ дадѣ!“